

การออกแบบถนนทางคาน เรขาคณิต

การออกแบบถนนแบ่งออกเป็นส่วนใหญ่ ๆ ได้สองส่วน คือ การออกแบบทางคานโครงสร้าง และการออกแบบทางคาน เรขาคณิต

การออกแบบทางคานโครงสร้าง ได้แก่การออกแบบความหนาของผิวจราจร โดยคำนึงถึงความคงทนและความประหยัด การออกแบบรากฐานของผิวจราจร รวมทั้งความมั่นคงแข็งแรงของคานที่ใช้เป็นรากฐานของถนน การออกแบบตัวสะพาน ข้ามคลองและสะพานลอย การออกแบบถนนทางคานโครงสร้างนี้ ต้องการข้อมูลที่สำคัญ คือ น้ำหนักที่ลorryยนต์ค่าความมากที่สุดที่ตกลงบนผิวจราจร ปริมาณการจราจร การแบ่งประเภทของคาน และคุณสมบัติของวัสดุที่นำมาใช้

การออกแบบถนนทางคาน เรขาคณิต ได้แก่การออกแบบทางแยกต่าง ๆ การออกแบบความกว้างของผิวจราจรและไหล่ถนน การออกแบบถนนตอนที่เป็นส่วนโค้งในแนวคิง เช่น ถนนผ่านคลอง ทางรถไฟ ซึ่งต้องมีการยกกระดิมของสะพานข้ามคลอง สะพานลอย และต้องคำนึงถึงระยะทางมองเห็นด้วย การออกแบบถนนตอนที่เป็นส่วนโค้งในแนวราบ ซึ่งจะต้องยกรูปเปอร์เอเลชัน (Superelevation) การออกแบบความลาดการระบายน้ำของผิวจราจร เป็นต้น การออกแบบถนนทางคาน เรขาคณิตนี้ ต้องการข้อมูลที่สำคัญคือ ความหนาแน่นของการจราจร ลักษณะของการจราจร และความเร็วของรถยนต์ที่ใช้ในการออกแบบ

^๕Leoncio O. Limjuco, Notes in Highway Engineering (Manila : The Bureau of Public Highways, 1954), p. 22

ระยะทางมองเห็นบนส่วนโค้งในแนวคิ่ง

(The Sight Distance on Vertical Curve)

ระยะทางมองเห็นบนส่วนโค้งในแนวคิ่ง เป็นความยาวของผิวจราจรบนส่วนโค้งบนระยะทางข้างหน้า ซึ่งตาของผู้ขับขี่สามารถมองเห็นได้ ระยะทางมองเห็นบนส่วนโค้งนี้เป็นสิ่งสำคัญมากที่จะต้องพิจารณาในการออกแบบถนน โดยแบ่งออกเป็น ๒^๕ อย่าง คือ

๑. Passing sight distance.

๒. Non-passing sight distance.

รูปภาพประกอบที่ ๑

Passing sight distance

เป็นระยะทางยาวที่สุด ซึ่งตาของผู้ขับขี่รถถูกสมมุติว่าสูง ๑.๓๗ เมตรเหนือผิวจราจร สามารถที่จะมองเห็นยอดของวัตถุสูง ๑.๓๗ เมตร บนผิวจราจรได้

สูตร^๖ $S = \frac{5.466}{A} + \frac{L}{2}$ เมื่อ $S > L$

$$S = 3.313 \sqrt{\frac{L}{A}} \quad \text{เมื่อ } S < L$$

L = ความยาวของส่วนโค้งในแนวคิ่ง (vertical curve) หน่วยเป็นเมตร

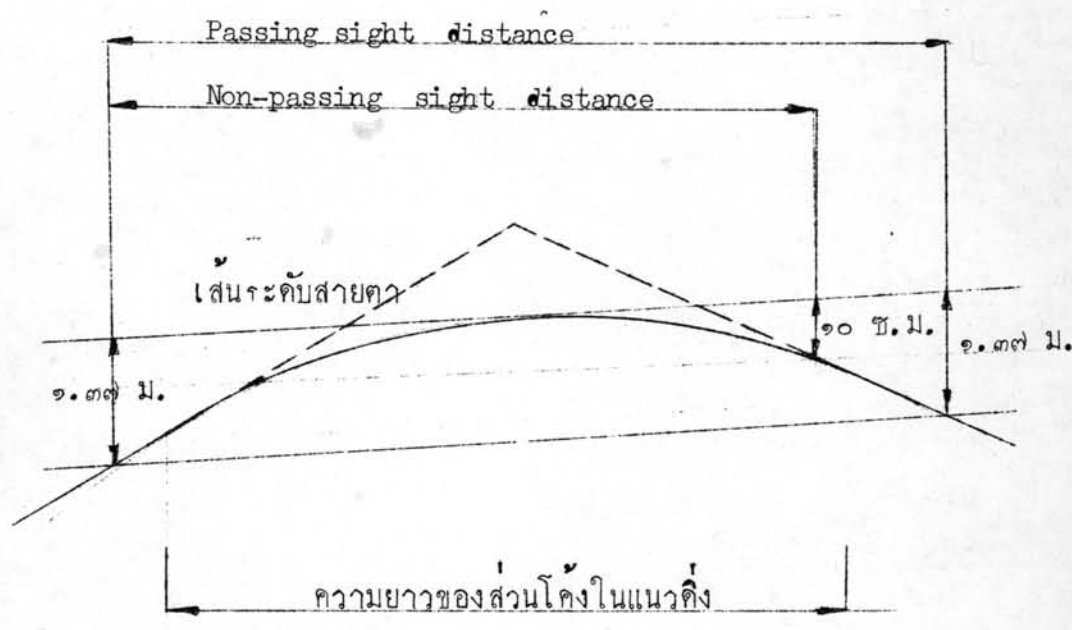
A = ผลค่างทางพีชคณิตของเกรด^๗ (grade) หน่วยเป็น เปอร์เซ็นต์/๑๐๐

S = ระยะทางมองเห็น (sight distance) หน่วยเป็นเมตร

^๕Thomas F. Hickerson, Route Surveys and Design (New York : McGraw-Hill Book Company, Inc., 1959), p. 211.

^๖Limjuco, op.cit., p. 37.

^๗เป็นส่วนเอียงลาดที่ค่าระดับเปลี่ยนไป โดยเทียบกับหนึ่งร้อยหน่วยของระยะทางในแนวราบ

ภาพประกอบที่ ๑
ระยะทางมองเห็นบนส่วนโค้งในแนวตั้ง

Non-passing sight distance

เป็นระยะทางยาวที่สุดซึ่งตาของผู้ขับรถ ถูกสมมุติว่าสูง ๑.๓๗ เมตร
เหนือผิวจราจร สามารถที่จะมองเห็นยอดของวัตถุสูง ๑๐ เซนติเมตรบนผิวจราจรได้

$$\text{สูตร} \quad S = \frac{2.219}{A} + \frac{L}{2} \quad \text{เมื่อ } S > L$$

$$S = 2.109 \sqrt{\frac{L}{A}} \quad \text{เมื่อ } S < L$$

L = ความยาวของส่วนโค้งในแนวตั้ง (vertical curve) หน่วยเป็นเมตร

A = ผลต่างทางพีชคณิตของเกรด (grade) หน่วยเป็น เปอร์เซ็นต์/๑๐๐

S = ระยะทางมองเห็น (sight distance) หน่วยเป็นเมตร

โปรแกรมคอมพิวเตอร์

ในการเขียนโปรแกรมใช้สัญลักษณ์ ดังนี้

AA = ผลต่างทางพีชคณิตของเกรด หน่วยเป็น เปอร์เซ็นต์/๑๐๐

AL = ความยาวของส่วนโค้งในแนวตั้ง หน่วยเป็นเมตร

AS1 = ระยะทางมองเห็น เมื่อ $S < L$

AS2 = ระยะทางมองเห็น เมื่อ $S > L$

ALL = ความยาวของส่วนโค้งในแนวตั้งหน่วยเป็นเมตร

ASS1 = ระยะทางมองเห็น เมื่อ $S < L$

ASS2 = ระยะทางมองเห็น เมื่อ $S > L$

C TO COMPUTE THE SIGHT DISTANCE ON VERTICAL CURVE.

```
001 77 READ (2, 200) AA
002 200 FORMAT (F6.3)
003 WRITE (3, 500)
004 500 FORMAT (1H1, 24X, 46HPASSING SIGHT DISTANCE ON VERTICAL CUR
      1VE., ///)
005 AAAA = AA*100.
006 WRITE (3, 502) AAAA
007 502 FORMAT (20X, 33HALGEBRAIC DIFFERENCE OF GRADE = , F6.2,
      11H PER CENT., ///)
010 WRITE (3, 505)
011 505 FORMAT (20X, 59HLENGTH OF VERTICAL CURVE (M.)           SIGHT DISTA
      1NCE (M.) , /)
012 DO 99 I = 20, 800, 20
013 AL = I
014 ASTA = SQRT (AL/AA)
015 AS1 = 3.313*ASTA
016 IF (AL-AS1) 20, 30, 30
017 30 AS = AS1
018 GO TO 55
021 20 AS2 = (5.466/AA)+(AL/2.)
022 AS = AS2
023 GO TO 55
024 55 WRITE (3, 510) AL, AS
025 510 FORMAT (28X, F10.3, 23X, F10.3)
026 99 CONTINUE
027 WRITE (3, 580)
030 580 FORMAT (///// , 42X, 17HEND OF PROGRAM., //)
031 GO TO 22
032 22 WRITE (3, 520)
033 520 FORMAT (1H1, 22X, 52HNON - PASSING SIGHT DISTANCE ON VERTICAL
      1 CURVE., ///)
034 WRITE (3, 502) AAAA
035 WRITE (3, 505)
036 DO 88 J = 20, 800, 20
037 ALL = J
040 ASBB = SQRT (ALL/AA)
041 ASS1 = 2.109*ASBB
042 IF (ALL-ASS1) 40, 50, 50
043 50 ASS = ASS1
044 GO TO 44
045 40 ASS2 = (2.219/AA)+(ALL/2.)
046 ASS = ASS2
047 GO TO 44
050 44 WRITE (3, 510) ALL, ASS
051 88 CONTINUE
052 WRITE (3, 580)
053 GO TO 77
054 END
```

ความลาดการระบายน้ำสำหรับผิวจราจร

(The Drainage slope for Pavement)

ในการออกแบบและการก่อสร้างถนน โดยทั่ว ๆ ไปส่วนโค้งหลังถนนใช้ความลาดต่ำสุด ดังนี้

- ก. ผิวจราจรคอนกรีต ใช้ความลาดการระบายน้ำ ไม่น้อยกว่า ๑^๕ เปอร์เซ็นต์คราวน์ (per sent crown)
- ข. ผิวจราจรแอสฟัลต์ ใช้ความลาดการระบายน้ำไม่น้อยกว่า ๑.๒๕^{๐๐} เปอร์เซ็นต์คราวน์ (per cent crown)

สูตร^{๑๑} $y = kx^2$

เมื่อ $k = \frac{S \times W/100}{w^2}$

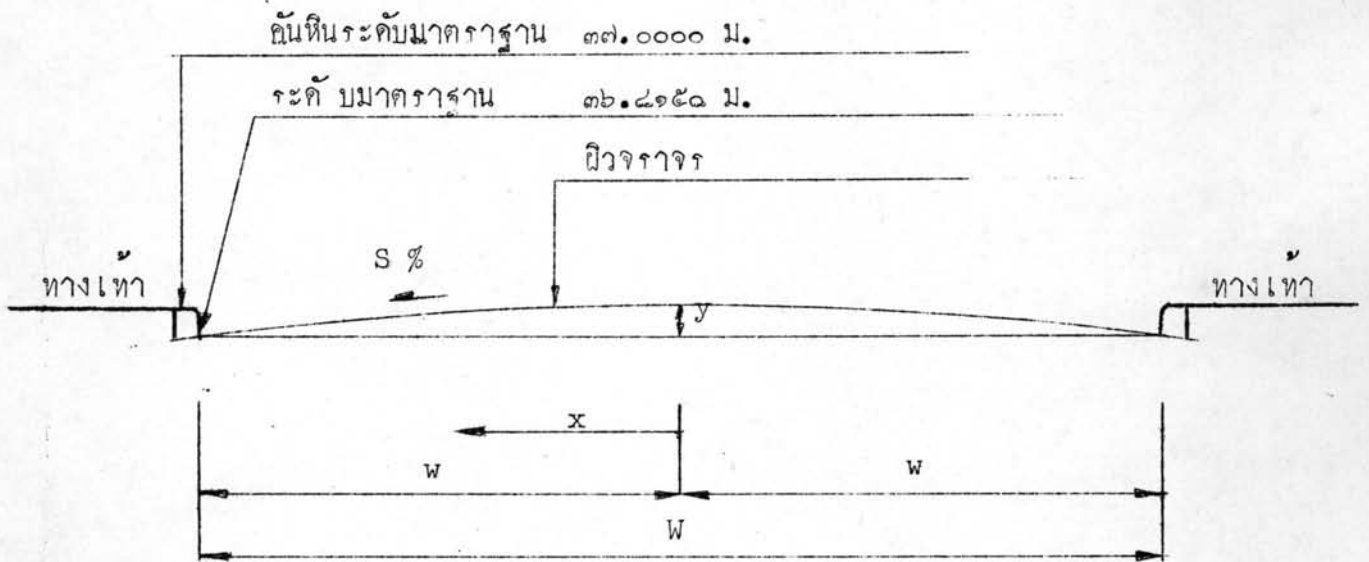
- S = ภูเขาประกอบที่ ๒
- S = ค่าความลาด หน่วยเป็นเปอร์เซ็นต์คราวน์^{๑๒}
- W = ความกว้างของผิวจราจร หน่วยเป็นเมตร
- w = ครึ่งหนึ่งของความกว้างของผิวจราจร หน่วยเป็นเมตร

^{๑๕} Henry k. Evans, Traffic Engineering Handbook (New York : Peter F. Mallon, Inc., 1964), p.470.

^{๑๐} Ibid.

^{๑๑} Limjuco, op.cit., p. 54

^{๑๒} เป็นอัตราส่วนการเพิ่มขึ้นที่รูปตัดของถนนจากจุดต่ำที่สุดถึงจุดสูงที่สุดที่เส้นกึ่งกลางถนน เทียบกับความกว้างทั้งหมดของผิวจราจร

ภาพประกอบที่ ๒
ความลาดการระบายน้ำสำหรับผิวจราจร

y = ระยะความสูงในแนวตั้ง หน่วยเป็นเมตร
 x = ระยะความกว้างในแนวราบ หน่วยเป็นเมตร

โปรแกรมคอมพิวเตอร์

ในการเขียน โปรแกรม ใช้สัญลักษณ์ดังนี้

AS = ค่าของความลาด
 $ELEV$ = ค่าระดับถนนมาตรฐานที่หน้าคันดิน ระดับ ๓๖.๘๑๕๐ ม.
 M, AI = ความกว้างของผิวจราจรเป็นเมตร
 AAW = ครึ่งหนึ่งของความกว้างของผิวจราจร หน่วยเป็นเมตร
 Ak = ค่า k ตามสูตร
 Ay = ค่า y ตามสูตร
 $ASET$ = ค่า offset
 $ELEVt$ = ค่าระดับที่จุดต่าง ๆ ของส่วนโค้งถนน ที่ค่า x เปลี่ยนแปลงไป


```
C      TO COMPUTE THE DRAINAGE SLOPE OF PAVEMENTS.
001 555 READ (2, 300) AS, ELEV
002 300 FORMAT (F5.2, F7.4)
003     DO 99 I = 5, 21, 1
004     M = I
005     AI = I
006     WRITE (3, 310)
007 310 FORMAT (1H1, 20X, 37HTHE DRAINAGE SLOPE FOR PAVEMENTS., ///)
010     WRITE (3, 315) AS, AI
011 315 FORMAT (20X, 20HDRAINAGE SLOPE = , F8.2, 16H PER CENT CROWN.,
1      //, 20X, 20HWIDTH OF PAVEMENT = , F8.2, 3H M., /)
012     WRITE (3, 320)
013 320 FORMAT (20X, 8HDISTANCE, 7X, 2HY., 7X, 6HOFFSET, 4X, 9HELEVATION)
014     AAW = AI/2.
015     AAA = (AS*AI)/100.
016     AK = AAA/(AAW**2)
017     DO 88 J = 0, M, 1
020     AJ = J
021     AW = AJ/2.
022     AY = AK*(AW**2)
023     ASET = AAA-AY
024     ELEV T = ELEV+ASET
025     WRITE (3, 330) AW, AY, ASET, ELEV T
026 330 FORMAT (/, 20X, F6.2, 3F12.4)
027     88 CONTINUE
030     WRITE (3, 350)
031 350 FORMAT (///// , 30X, 17HEND OF PROGRAM., ///)
032     99 CONTINUE
033     GO TO 555
034     END
```

006261

ค่าระดับที่จุดต่าง ๆ ตามส่วนโค้งในแนวตั้ง
(The Elevation along Vertical Curve)

ในการออกแบบถนนตอนที่เป็นส่วนโค้งในแนวตั้ง เช่น ถนนคอนกรีตที่ผ่าน
คลอง ทางรถไฟ ซึ่งต้องมีการยกระดับให้สูงกว่าระดับถนนในแนวราบ โดยการสร้าง
สะพานข้ามคลอง สร้างสะพานลอย เพื่อให้การขับรถมีความสะดวกสบาย จึงเพิ่มความ
สูงที่เล็กน้อย ๆ เป็นรูปของส่วนโค้งแบบพาราโบลา^{๑๓} (parabolic curve) ดังแสดง
ในภาพประกอบที่ ๓

จุด V เป็นจุดที่เส้นสัมผัสสองกลมสองเส้นตัดกันเรียกว่า P.I. (Point
of intersection)

จุด A เป็นจุดเริ่มต้นของส่วนโค้ง เรียกว่า P.C. (Point of
curvature)

จุด B เป็นจุดสุดท้ายของส่วนโค้ง เรียกว่า P.T. (Point of
tangency)

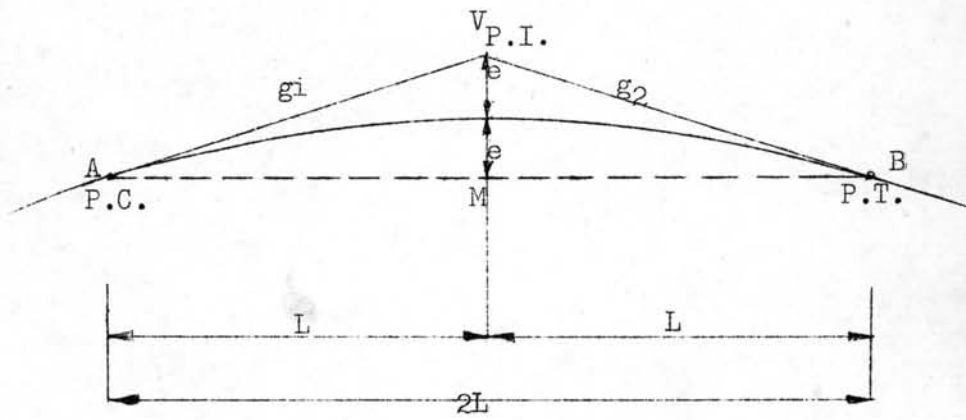
g_1, g_2 = เปอร์เซนต์เกรด (percent grade) ของเส้นสัมผัสสอง
AV และ VB

2L = ความยาวของส่วนโค้งทั้งหมด หน่วยเป็นเมตร

L = ครึ่งหนึ่งของส่วนโค้งทั้งหมด

e = ระยะทางตรง (offset) ในแนวตั้งจากจุดยอด V
ถึงจุดกึ่งกลางของส่วนโค้ง

^{๑๓} เป็นส่วนโค้งที่มีความสมมูลกับแกนของมันเองทั้งสองข้าง

ภาพประกอบที่ ๓
 ค่าระดับที่จุดต่างๆตามส่วนโค้งในแนวดิ่ง

$$\text{สูตร}^{14} \quad e = \frac{1}{800} (g_2 - g_1) C$$

แต่ว่าส่วนโค้งทั้งสองข้างเท่ากัน $g_1 = g_2$ โดยคิดเครื่องหมายด้วย

g_1 มีเครื่องหมายเป็นบวก g_2 มีเครื่องหมายเป็นลบ

$$(g_2 - g_1) = -2g_1 = 2G$$

$$C = 2L$$

$$\text{แทนค่า} \quad e = \frac{1}{800} 2G \times 2L$$

$$= \frac{1}{200} GL$$

$$\text{และ}^{15} \quad n = \left(\frac{x}{L}\right)^2 \times e$$

$$m = \frac{G \times x \times x}{100}$$

G = ผลทางทางที่ชนิดของเปอร์เซ็นต์เกรด

L = ครึ่งหนึ่งของความยาวของส่วนโค้งทั้งหมด หน่วยเป็นเมตร

e = ระยะทางตรงในแนวดิ่ง จากจุดยอดถึงจุดกึ่งกลางของส่วนโค้ง หน่วยเป็นเมตร

x = ระยะทางจากจุด P.C. ถึงจุดที่ต้องการหาการกระชับ หน่วยเป็นเมตร

n = การระยะทางตรงในแนวดิ่งที่จุดใด ๆ ที่ x เปลี่ยนแปลงไป

m = การระยะทางตรงในแนวดิ่งทั้งหมดที่จุดใด ๆ ที่ x เปลี่ยนแปลงไป

¹⁴Hickerson, op. cit., p. 129.

¹⁵Ibid., p. 131.

โปรแกรมคอมพิวเตอร์

ในการเขียนโปรแกรม ใช้สัญลักษณ์ดังนี้

G = ค่าผลต่างทางพีชคณิต ของเปอร์เซ็นต์เกรด หน่วยเป็น
เปอร์เซ็นต์

ELEV = ค่าระดับผิวจราจรมาตรฐาน ๓๖.๘๑๕๐ ม.

L = ครึ่งหนึ่งของความยาวของส่วนโค้ง หน่วยเป็นเมตร

E = ระยะทางตรงในแนวตั้ง จากจุดยอดถึงจุดกึ่งกลางของ
ส่วนโค้ง หน่วยเป็นเมตร

DN = ระยะทางตรงในแนวตั้ง ที่จุดใด ๆ หน่วยเป็นเมตร

DI = ค่าของ x ที่จุดต่าง ๆ โดยเริ่มจาก P.C.

DM = ระยะทางตรงในแนวตั้งทั้งหมดที่จุดใด ๆ หน่วยเป็นเมตร

ELEV = ค่าระดับผิวจราจรที่จุดต่าง ๆ โดยที่ระยะทาง x
เปลี่ยนแปลงไป

```
C      TO EVALUATE THE ELEVATION OF CURVE
001      10 READ (2, 200) G, EL, L
002      200 FORMAT (F5.2, F7.4, I4)
003      WRITE (3, 500)
004      500 FORMAT (1H1, 36X, 3HELEVATIONS ALONG VERTICAL CURVES., //)
005      WRITE (3, 300)
006      300 FORMAT (20X, 13HPERCENT GRADE, 4X, 6HLENGTH, 7X, 8HDISTANCE, 6X,
17HOFFSETS, 3X, 11HELEVATIONS , /)
007      WRITE (3, 400) G, L
010      400 FORMAT (22X, F8.2, 6X, I4, 3H M.)
011      AL = L
012      E = (G*AL)/200.
013      DO 100 I = 0, L, 2
014      DI = I
015      DN = (E*(DI**2))/(AL**2)
016      DM = (G*DI)/100.
017      DC = DM-DN
020      ELEV = EL+DC
021      WRITE (3, 201) I, DC, ELEV
022      201 FORMAT (51X, I4, 3X, 2F12.4)
023      100 CONTINUE
024      WRITE (3, 555)
025      555 FORMAT (//, 63X, 17HEND OF PROGRAM.)
026      GO TO 10
027      END
```

การยกชุปเปอร์เอเลลิเวชันของถนน
(The Superelevation of Roads)

เพื่อหลีกเลี่ยงการล้มรถที่ไม่สะดวกสบายในถนนตอนที่เป็นทางโค้ง
ผิวจราจรต้องยกระดับขึ้นเพื่อให้ผิวจราจรทางด้านนอก(outside edge) สูงกว่าผิว
จราจรทางด้านใน (inside edge) การยกระดับนี้รวมทั้งจำนวนความสูงเนื่องจาก
แรงเสียดทานระหว่างยางรถยนต์และผิวจราจร รวมทั้งแรงหนีศูนย์กลางเนื่องจากรถยนต์
เลี้ยวไปตามโค้ง ในทางปฏิบัติ การยกชุปเปอร์เอเลลิเวชัน ไม่ควรเกิน $0.00^{๑๖}$ เมตร
ต่อเมตรความกว้างของผิวจราจร เพราะถ้ายกชุปเปอร์เอเลลิเวชันมากเกินไป จะมีความรู้สึก
กับตัวรถยนต์เอง ถ้ารถยนต์มีความเร็วต่ำกว่าความเร็วที่กำหนดไว้ จะไม่มีแรงหนีศูนย์กลาง
เกิดขึ้น ทำให้ขาดการสมดุลย์ รถยนต์จะลื่นลงมาและคว่ำได้ ถ้าใช้ความเร็ว
มากกว่าที่กำหนด รถยนต์จะตกถนนได้ เพราะแรงหนีศูนย์กลางมีมากกว่าความเสียดทาน
ในทางแนวนอนและความฝืด

ที่ความเร็วปลอดภัยสูงสุด (ความเร็วที่ใช้ในการออกแบบ) รถยนต์จะวิ่ง
อยู่ในทางที่ถูกต้อง สมดุลย์ของแรงจะเป็น

$$\text{สูตร}^{๑๗} \quad \frac{Wv^2}{gR} = W.e + W.f$$

W = น้ำหนักของรถยนต์
v = ความเร็วของรถยนต์ หน่วยเป็น ฟุต/วินาที
g = ความเร่งของศูนย์กลาง หน่วยเป็น ฟุต/วินาที^๒

^{๑๖} Limjuco, op. cit., p. 39.

^{๑๗} Laurence I. Hewes, and Clarkson H. Oglesby, Highway Engineering
(New York : John Wiley and Sons, Inc. 1954), p. 182.

- R = รัศมีของถนนที่เป็นส่วนโค้ง หน่วยเป็นฟุต
- e = อัตราส่วนของซูเปอร์เอลลิเวชัน หน่วยเป็น ฟุต/ฟุต
- f = ตัวประกอบความเผือก

รูปภาพประกอบที่ ๔

ถ้าจก w ได้ $\frac{v^2}{gR} = e + f$

เปลี่ยน v เป็น ไมล์/ชม.

$$e + f = \frac{v^2}{gR}$$

$$= \frac{(5280)^2 v^2}{32.2 \times (3600)^2 R}$$

เปลี่ยนค่าให้เป็นหน่วยเมตริก

$$= \frac{0.067v^2}{R}$$

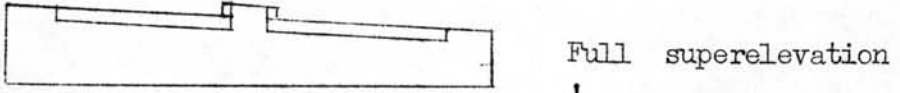
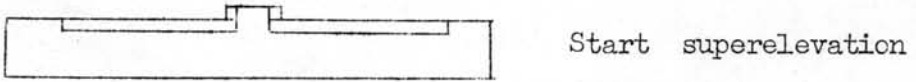
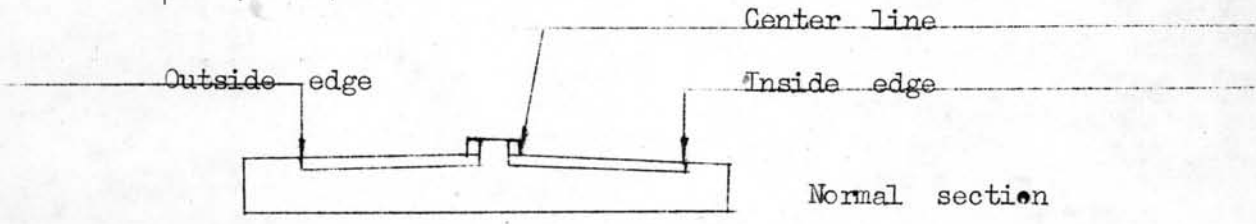
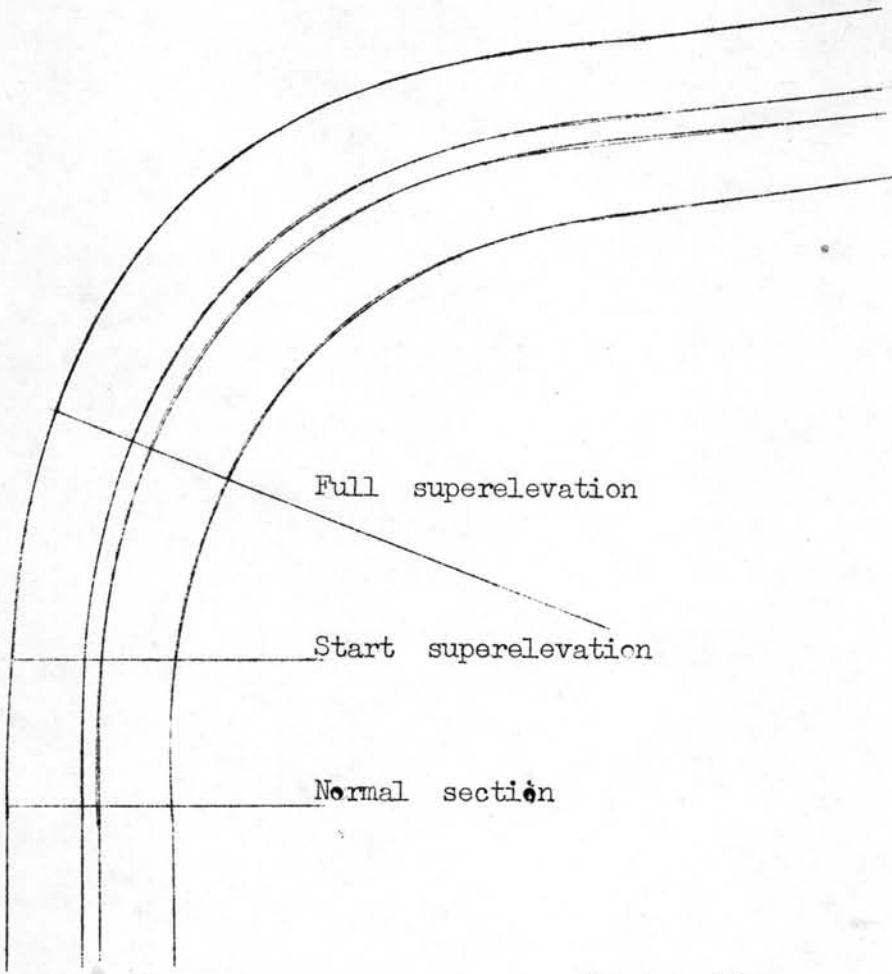
$$e + f = \frac{0.067 \times (0.621)^2 v^2}{R \times 3.28}$$

$$= \frac{0.0079v^2}{R}$$

แต่ปรากฏว่า ความเผือกอย่างเดี่ยวนั้นเพียงพอที่จะบังคับรถให้วิ่งในทางโค้ง สำหรับรถที่วิ่งมากด้วยความเร็วสูง เพราะซูเปอร์เอลลิเวชันขึ้นกับแรงหนีศูนย์กลาง และความแบนของส่วนโค้งรวมกัน ต้องไม่มากกว่า ๐.๑๐ เมตร/เมตร ในการออกแบบทางปฏิบัติ เพื่อให้รถยนต์ที่แล่นด้วยความสมดุล จึงใช้ความเร็วในการออกแบบเพียง ๐.๓๕^{๑๘} ของความเร็วปลอดภัยสูงสุด

∴ สูตรในการออกแบบเป็น

^{๑๘} Limjuco, op. cit., p. 40.

ภาพประกอบที่ ๔
การยกทวิเปอร์เซ็นต์เอเดลิเวชันของถนน

$$e = \frac{0.0079 (0.75v)^2}{R}$$

$$= \frac{0.00444v^2}{R}$$

v = ความเร็วรถยนต์ หน่วยเป็น กิโลเมตร/ช.ม.

R = รัศมีของถนนที่เป็นส่วนโค้ง หน่วยเป็นเมตร

โปรแกรมคอมพิวเตอร์

ในการเขียนโปรแกรม ใช้สัญลักษณ์ดังนี้

AR = รัศมีของถนนที่เป็นส่วนโค้ง หน่วยเป็นเมตร

B = ความกว้างของผิวจราจรหนึ่งข้าง หน่วยเป็นเมตร

ELEV = ค่าระดับมาตรฐาน ๓๖.๘๑๕๐ ม.

ACR = ความสูงที่ต้องยกสำหรับระบายน้ำ

AV = ความเร็วที่ใช้ในการออกแบบ หน่วยเป็นกิโลเมตร/ช.ม.

AE = ค่าซูปเปอร์เออลลิเวชั่นที่ยกให้สูงขึ้น หน่วยเป็น เมตร/เมตร

FUSUP = ระยะความสูงที่ต้องการจะยกซูปเปอร์เออลลิเวชั่น
ในหนึ่งข้าง หน่วยเป็นเมตร

```
001      C      TO COMPUTE THE SUPERELEVATION OF ROADS.
002      10 READ (2, 200) AR, B, ELEV
003      200 FORMAT (F7.2, F6.2, F7.4)
004      300 FORMAT (1H1, 19X, 32HRADIUS OF CURVE           = , F10.2,
      15H M., //, 20X, 32HWIDTH OF ONE ROADWAYS.         = , F10.2,
      25H M., ///)
005      ACR = 1.5*B/100.
006      ELEV1 = ELEV+ACR
007      WRITE (3, 305)
010      305 FORMAT (20X, 16HNORMAL SECTION., /)
011      WRITE (3, 310) ELEV, ELEV1, ELEV
012      310 FORMAT (20X, 32HELEVATION OF OUTSIDE EDGE = , F12.4, 3H M., /,
      120X, 32HELEVATION OF CENTER LINE = , F12.4, 3H M., /,
      220X, 32HELEVATION OF INSIDE EDGE = , F12.4, 3H M., ///)
013      WRITE (3, 320)
014      320 FORMAT (//, 20X, 22HSTART SUPERELEVATION., /)
015      WRITE (3, 310) ELEV1, ELEV1, ELEV1
016      DO 99 I = 45, 70, 5
017      AV = I
020      AE = 0.00444*(AV**2)/AR
021      FUSUP = AE*B
022      ELEV2 = ELEV1+FUSUP
023      ELEV3 = ELEV2+FUSUP
024      WRITE (3, 330) AV
025      330 FORMAT (//, 20X, 21HFULL SUPERELEVATION., //, 20X, 25HDESIGN SPE
      IED = , F10.2, 12H KM. PER HR., /)
026      WRITE (3, 310) ELEV3, ELEV2, ELEV1
027      99 CONTINUE
030      WRITE (3, 360)
031      360 FORMAT (///// , 30X, 17HEND OF PROGRAM., //)
032      GO TO 10
033      END
```

การอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยที่ได้ออกมามีตารางข้อมูล และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งแต่ละโปรแกรมสั้น ง่ายต่อการเข้าใจ ซึ่งเป็นผลดีแก่การนำไปใช้ ผลการคำนวณของแต่ละโปรแกรมได้เปรียบเทียบกับวิธีการคำนวณแบบธรรมดา แต่ตารางข้อมูลที่ได้จากคอมพิวเตอร์นี้ มีความละเอียดถูกต้องในค่าตัวเลขมากกว่า และทำได้รวดเร็วกว่ามาก โปรแกรมแต่ละโปรแกรมสามารถป้อนข้อมูลเข้าไป แล้วสั่งให้พิมพ์ตารางข้อมูลสำเร็จรูปออกมาได้หลายร้อยหน้าในแต่ละโปรแกรม แต่ในผลการวิจัยนี้ ได้แนะนำเสนอตัวอย่างบางส่วนของตารางข้อมูลแต่ละเรื่อง ทั้งนี้เพราะไม่สามารถจัดพิมพ์ตารางข้อมูลทั้งหมดได้ เพราะเสียค่าใช้จ่ายในการพิมพ์สูง และจะทำให้วิทยานิพนธ์มีความหนาแน่น

เมื่อนำโปรแกรมคอมพิวเตอร์จากการวิจัยนี้ ส่งเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อคำนวณ พิมพ์ตารางข้อมูลที่สมบูรณ์ออกมาได้ ค่าตัวเลขในแต่ละตารางข้อมูลมีความละเอียดถูกต้องเพียงพอ สามารถนำไปใช้ออกแบบถนนในลักษณะต่าง ๆ ได้ทันที ทำให้การออกแบบเสร็จเร็วขึ้น เป็นการประหยัดเวลา ประหยัดแรงงาน และประหยัดค่าใช้จ่าย

